Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улица св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Прилога до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостввахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 вр. 40 к.
на пôвъ року . 1 вр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 вр. 40 к.
на пôвъ року 2 вр. 70 к.
на чверть року 1 вр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Н. 4. Недѣля 6 (18) Сѣчня 1891. Рôкъ I.

Запросины до предплаты.

Часопись наша мае за цѣль вдоволити потребамъ моральнымъ и матеріяльнымъ всѣхъ родимцѣвъ нашихъ и остати неôдлучнымъ товаришемъ тыхъ, котрымъ добро загальне лежить на серцю. Тожь взываемо всѣхъ благомыслячихъ до спомаганя насъ въ осягненю тои цѣли. Предплатна цѣна въ наголовку.

Львôвъ, дня 6 (18) сѣчня 1891.

„Мы Русины стоимо вѣрно при нашôмъ Наймилостивѣйшôмъ Монарсѣ и Его Найдостойнѣйшôмъ Домѣ, та при австрійскôй Державѣ“.

„Єсли бы не було Австріи, треба бы єѣ сотворити“ кажуть политики, котрымъ йде о европейску рôвновагу. Та правда ще бôльшу мае вагу для народôвъ и племенъ остаючихъ пôдъ скиптромъ Габсбурской Династіи. Австрійска державна идея мае за цѣль такъ урядити внутрѣшнй свои ôдносины, щобы всѣмъ народамъ складаючимъ державный организмъ—будо добре; щобы интелектуальнй и матеріяльнй интересы ихъ були забезпеченй и щобы національна ôдрубнôсть кождого народа розвивала ся въ границяхъ собѣ природныхъ. До тои цѣли однакъ Держава наша не може, якъ лише постепенно доходити, мусить бо числити ся зъ культурною и политичною зрѣлостію кождого поодинокого орґанизму народного. Очевидно, що одной мѣры для всѣхъ на разѣ примѣнити трудно. Не въ державнôмъ устрою лежить причина того, якъ-бы сказати, упослѣдженя одныхъ, а протеґованя другихъ народôвъ, але въ ихъ здалости, до выкорыстаня загальныхъ, конституційныхъ правъ. Задача Державы не легка, хотяй такъ величава. Ту задачу однакъ улегчити можуть и повиннй самй народы державнй, всѣ благоразумнй и патріотичнй члены великои Австрійскои родины. Для добра загального потреба жертвъ, особливо жертвъ зъ еґоизму національного и межинародной емуляціи. „Не мѣрте часу пядѣю вашои нетерпеливости“, сказавъ оденъ мудрый политикъ послѣдныхъ часôвъ, а слова тй, кождый зъ народôвъ Австрійскои Монархіи, повиненъ вписати на початку своеи національнои и политичнои программы. *Viribus unitis!* а не кождый на свою руку йдѣмо; въ противнôмъ бо разѣ о потрученье и враженье правъ другою народу не трудно.

Тй, и тымъ подобнй гадки насунула намъ друга точка програмы нашого Епископату и представителѣвъ народныхъ, котру мы на початку сего починку, яко *motto* подали.

Може ще коли до нихъ повернемо ся...

Переглядъ политичный.

Приклонность до Россіи теперѣшного радикального правительства Сербского, осмѣлила „Московскй Вѣдомости“ до поставленя ще одного кроку напередъ, и написаня; що Россія тогды лишень стане щирымъ другомъ Сербіи, коли она заведе славянске(?) самодержавіе. Россія въ ôдносинахъ до тыхъ народôвъ, котрй дають ся замотувати въ сѣти еи объединительскои политики, такъ поступала и поступае завсѣгды. Videlo, котре вѣдай намагае погодити въ Сербіи конституційный порядки зъ симпатіями для россійского царизму такъ ôдчинае ся „Московскимъ Вѣдомостямъ“: „Єсли конституційный нашъ порядокъ стоить на перешкодѣ нашому зближеню зъ Россією, чомужъ парляментарный демократизмъ Франціи такою перешкодою не єсть для Россіи, котра о союзъ зъ Републикою такъ забѣгае ся. Вѣдай конституційнй порядки лише у Славянъ Россіи провинй, котрыхъ она хоче вже теперь уважати за своихъ будучихъ рабôвъ....“

Що того хоче, доказомъ єсть та безпрерывна аґитація Россіи на Балканскôмъ пôвъостровѣ. Греція теперь єсть ареною той кертичои роботы. По зглумленю кретеньскои ворохобнѣ, бôльше якъ 1000 повстанцѣвъ притямило ся въ Атенахъ, не бажаючи зъ амнестіи хôснувати. Надъ ними верховодить Гліяписъ, начальникъ послѣдной рухавки, чоловѣкъ умный, смѣлый и запеклый ворогъ Туркôвъ. Комитетъ пангеленскій и панславистичнй россійскй комитеты, дають єму пôдмогу, за помочею котрои, вже теперь вооружила ся одна банда, забѣгла на Крету и притаила ся въ горахъ. Турки о тôмъ знають, та неможуть нѣчого вдѣяти. Одже туй, туй, загорить ся новый огонь на востоцѣ.

Коли въ Болгаріи годѣ каламутити чисту воду, то бодай въ Букарештѣ россійска аґитація не засыпляе, пôдюджуючи румунску при-

Передъ Іорданомъ

Зъ серцемъ перенятымъ и зворушенымъ беру нинѣ за перо. О, бо єсли може пôднести чоловѣка и зворушити яка хвиля, то певно єсть нею день нынѣшный и завтрѣшный. День нынѣшный... Передъ моимъ окомъ стае незатертый нѣколи въ памяти образъ. Далеко середъ гôръ нашихъ бѣдна убога стрѣха. Тамъ живе нарôдъ, що въ слезахъ родивъ ся, котрого нужда колысала, котрый зъ малку привыкъ до недолѣ, на котрого лицю не узришь усмѣху, та лишень вытиснене знамя, яке по собѣ лишае нужда. А прецѣнь нынѣ, коли засіяе перша зôрка, и въ тыхъ то серцяхъ засіяе разомъ зъ нею радôсть и щастье. При убогôй стравѣ, при, до глубины проникаючихъ словахъ „Во Іорданѣ крещающу ся“, звеселить ся сей людъ хоть на хвилину и оживе и забуде на нещастну свою долю. И далеко, далеко зъ ôдси, миль сто и бôльше, и тамъ братя мои засядуть до вспôльнои стравы и та сама радôсть зворушить ихъ серця. А радôсть ихъ то моя радôсть. Самъ одинъ, одинокій, безъ рôднѣ, здалека ôдъ стрѣхи родиннои, и я оживу и возрадую ся гадкою, що хвиля щастя, якою дарить насъ нынѣ небо, обняла цѣлый мôй людъ, що руска моя родина щаслива хоть на хвилю. О, и лекше стане серцю и зъ глубины взнесу славу Того, котрому спѣвають ангели: „Явилъ ся еси днесь вселенной“. А завтрѣшный день, еще красшій, еще взнеслѣйшій! Передъ моимъ моимъ окомъ цѣла Русь, що надъ источниками водъ святкуе память Крещенія Сына Божого, и крещенія свого. Передъ моимъ окомъ тысячй похиленыхъ головъ, що зъ бiючимъ серцемъ выжидають покропленя священною водою. А надъ толпами тыми Духъ Божій, свята голубка небесъ возносить ся и кружить и благословеніе свое зливае на тй серця невиннй, освященй вѣрою, пôднесенй надѣєю, великй любовію. О такъ! Най капля священои воды упаде на тебе руска земле! Най упаде сей лѣкъ цѣлючій, и загоить раны твои, зменшить терпѣня, розсуне хмары, що повисли надъ тобою. Най упаде на твои нивы, щобы не могилами онѣ вкрывали ся, а плодомъ стократнымъ; най паде на луги и левады твои, щобы розвивали ся онѣ на твою прикрасу, а хосенъ дѣтей твоихъ. Най паде на стрѣхи низькй курныхъ твоихъ хатъ, щобы взмагалася тамъ честнота и любовь, щобы кожда зъ тыхъ стрѣхъ були святынею Духа Божого и Єго правды, огнищемъ святости и вѣрности волѣ Бога. Най упаде и на серця сынôвъ твоихъ. Най буде для нихъ ôградою и потѣхою; най въ серцяхъ мужѣвъ зродить духа страха Господного, духа трудолюбія, духа згоды, духа терпеливости. Най въ серцяхъ невѣстъ рускихъ розбудить духа любови ангельскои и посвященя, щобъ стали они сторôжками великои святынѣ, огнища родинного, щобы зъ молокомъ грудей своихъ впоювали немовлятамъ любовь Бога, любовь рôднй своеи. Най паде на серця дѣвиць и молодцѣвъ, щобы убѣлили ся серця тоти и стали невинными, якъ невинна ся голубка, що возносить ся надъ ними. Най паде на колыски немовлятъ и здѣлае, щобы росли они на потѣху, на твою защиту, на твою славу. И въ серця тыхъ най паде, що ôдцурали ся тебе и невдячными стали рôдной матери, най паде на нихъ и змягчить камень злобы, що лягъ на души ихъ и зворушить єго, и вытисне зъ очей ихъ слезу жалю и хоть блудныхъ, но каючихъ ся най приведе до стôпъ твоихъ по прощенье и забутье провинъ. И въ серця тыхъ, що разомъ на одной землѣ живуть зъ нами, и въ ихъ серця най паде та капля свячена и залье жаль, єсли якій до насъ мають. А Духъ Божій най насъ сполучить, най затре рôжницѣ, якй вины и нашй и батькôвъ нашихъ завели, а най сполучить насъ силою братнои любови, бо любовь була колись мѣжь нами и нѣчимъ мы безъ любови, а

денту противъ Австро-Угорщинѣ. Можна однакъ надѣяти ся, що мудра політика угорского Правительства той ворко̂тъ руминьскихъ бояро̂въ втихомирить. Чути, що головна пружина тыхъ румуньскихъ зачѣпокъ, россійскій посолъ Хитрово, мае зъ Букарешту перейти десь на высше становиско, але може бути, що весь панслявистичный гуртъ россійскій, котрому Хитрово въ Румуніи такъ по серцю, наклонить царя, щобы его оставивъ на мѣсци.

Коли такъ майже по цѣло̂мъ всходѣ Россія засновуе паутиньемъ своеи політики славянски̂ и неславянски̂ оплоты, щобы въ тоту сѣть наловити дурныхъ мухъ, щожъ робить у своѣй державѣ? Ото хапае ся всѣхъ способо̂въ, щобы решту о̂друбности тыхъ блидочокъ землѣ рускои, яки̂ були ще въ границяхъ царства польского, затерти квачемъ своеи администраціи. Три губерніи, сѣдлецка, люблинска (холмска) и сувалска мають бути о̂ддѣлени̂ о̂дъ варшавского генералъ-губернаторства а прилучени̂: двѣ перши̂ киевскому, послѣдна же волыньскому генералъ-губернаторства. Цѣль того зарядженя така, щобы ново-приневоленыхъ до православія унія̂то̂въ рускихъ, о̂дгородити о̂дъ католико̂въ поляко̂въ и сполучити ихъ зъ тыми, що вже давнѣйше о̂дъ уніи о̂дщѣплени̂, выдають ся вже бути твердыми въ православію.

На то пытанье, котре Россія ставляе по своему, въ просторахъ всхо̂дной Европы, чуемо о̂дповѣдь въ захо̂дной, правда, що якъ на теперь голословну, всежь тако̂й за жарть брати еи годѣ.

Цѣсарь Вильгельмъ II вразъ зъ женою заповѣвъ свою подорожь до Англіи. Та поѣздка, не безъ великого значеня політичного, подала часописямъ нѣмецкимъ и англійскимъ нагоду заговорити про можливу во̂йну зъ Россією. Во̂йна та, якъ кажуть, то историчный мусъ, скорше чи по̂знѣйше неуколоиный. Якъ вже воювати, то разомъ зъ тыми, що мають зъ Россією на пеньку. Нѣмецкій цѣсарь. — то въ самъ-разъ чоловѣкъ якого намъ треба. Англійска праса не говорить ще ясно о цѣли, яку-бы мала дружба англьо-нѣмецка, но за то берлиньски̂ ґазеты, хоромъ заводять, що цѣль тои дружбы не може бути инша, якъ та, щобы вже разъ обрахувати ся зъ Россією. Хотяй ти̂ голосы доказують, якь, безпардонне россѣйщенье Финляндіи, роздражнило нервы політикамъ надъ Шпревою, однакъ якъ на теперь, дуже они характеристични̂. Тое, що говорять англьо-нѣмецки̂ ґазеты, не значить ще, що во̂йна за поясомъ; але есть то пересторога для Россіи за то, що она выробляе на востоцѣ. „Сиди тихо не рыпай ся“ кажуть Россіи Нѣмцѣ, она же о̂дповѣдае то устами царскими, до Долгорукова, то устами Вишнеградзкого, що буде тихо, а свое робить.

Друга о̂дповѣдь на Россійски̂ залицянки до французкои републики, то скрѣпленье тро̂йного союза Державъ середно Европейскихъ, ведучими ся теперь переговорами о торовельни̂ трактаты.

На послѣдныхъ засѣданяхъ нѣмецкого парлямента канцльерь Каприви выразивъ надѣю, що ведучи̂ ся теперь въ Вѣдни переговоры о заключенье торговельного трактату зъ Австро-Угорщиною, доведуть до пожаданого успѣху. То само заявивъ и презесъ угорского Министерства на принятю новоро̂чно̂мъ въ Пештѣ. Але нѣмецкій канцлерь, по̂шовъ ще дальше, бо заявивъ, що по залагодженю трактатовои справы зъ нашою Державою, начнуть ся таки̂ сами̂ переговоры и зъ иншими. Легко догадатись, що туть про Италію мова. Зъ тыхъ заявлень можна вывести то заключенье, що три союзни̂ Державы вяжуть ся зъ собою стислѣйше ще и на поли економично̂мъ, щобы переважити можливе зближенье Россіи зъ французкою републикою.

Дописи.

Зъ Городеньщины.

II.

Въ послѣдно̂й моѣй дописи поставивъ я пытанье, що выпадае робити въ справѣ организаціи читалень нашихъ на случай, еслибы тов. Просвѣта не увзглядну̂ло справедливыхъ жадань, яки̂ по̂днѣсъ я въ моѣй дописи. Що робити тогды — рѣчь се до розвязаня не легка.

Певною рѣчею, що Просвѣта не увзглядпитъ тыхъ бажань лишь тогды, наколи возьмуть въ нѣй верховодство ти̂ елементы, яки̂ нынѣ вже, вправдѣ незначно и тихо, а все таки зводять еѣ зъ дороги простои на стежки блудни̂. Если Просвѣта опре ся на елементѣ радикально̂мъ, погубнѣйшо̂мъ о̂дъ всѣхъ иншихъ, яки̂ погубными называемо, тогды певно, що не схоче оглядати ся на Церковь, и поведе дѣло на власну руку. По̂двоїна тогды чекае задача духовеньство наше. Перша, всѣми силами збороти и знищити то, що Просвѣта здвигати схоче, а по друге, постаратись о тое, чимъ неутралізовати ся буде лихи̂ вплывы, нанесени̂ радикальными нерадикалами. Конечно потреба тому товариства просвѣтного, котрого задачею булобы: зреорганизовати читальнѣ наши̂ въ одно; заняти ся выдавництвомъ ґазетъ и книжочокъ о̂дповѣдныхъ для народа. Чи случайно не можнабы звернути ся до общества им. М. Качковского? Нѣ, нѣколи, и еще разъ нѣ! Общество, котре такъ постепенно, а постоянно веде пропаґанду на корысть Россіи, котре одного мѣсяця выдае книжочки затверджени̂ Ординаріятами нашими, а другого письма Наумовича; котрого орґанъ „Руское Слово“ мѣстить біоґрафіи звѣстнихъ ренеґатовъ, якъ Терлецкій, Наумовичь и други̂; котре де може сѣе вражду до другои народности въ краю и всѣми силами по̂дкопуе католицизмъ, общество таке ие заслугуе на тое, щобы въ руки его о̂ддати высоку задачу, яку сповняти повинно товариство просвѣтне. Длятого о Обществѣ Качковского и думати не можна. Лишае ся перша гадка, основати нове товариство. Дѣло нынѣ вже улегчене, маемо часописи бодай двѣ, котри̂ смѣло въ руки народа дати можемо, маемо „Народну Часопись“ и „Посланника“ котрый черезъ два роки бувъ одинокою часописею, зго̂дною зъ духомъ Церкви и тымъ духомъ, якимъ перенятый кождый правдивый Русинъ.

Чи знайде ся бо̂льше доброохотныхъ людей, котри̂ занялибы ся дѣломъ тымъ? Знайде ся а знайде сотками, повстануть ти̂ священники, котрыхъ зове ся нынѣ мамелюками, и покаже ся доперва тогды, у кого бо̂льше здорового патріотизму и любови свого народу, а у кого бо̂льшо голословныхъ крико̂въ, и шарлятанеріи. Справу тоту, котра пекучою выдасть ся то̂лько тому, кто глядить на читальнѣ наши̂, кто розумѣе велику ихъ задачу и знае, чимъ они суть въ рукахъ добрыхъ, а чимъ, если веде ихъ рука злобна, по̂дносимо и предкладаемъ до розо̂браня черезъ всѣх патріото̂въ нашихъ.

Малорусины на Украинѣ.

Кореспондентъ кѣевскій *Czasu*, помѣщае въ газетѣ то̂й починокъ, котрый вѣрно малюе положенье економично-матеріяльне селянства малорускного на Украинѣ. Починокъ сей наводимо якъ слѣдуе:

„Найсумнѣйшою обставиною есть то, що хлопъ мѣсцевый, Русинъ, не есть въ силѣ выдержати конкуренцію въ борбѣ о истнованье зъ кольонистами. Бачуть се и узнають сами̂ Россіяне. Зъ посередъ ро̂жнородныхъ народностей того краю (Русино̂въ, Поляко̂въ, жидо̂въ, Чехо̂въ и Нѣмцѣвъ), найнизше стоить просвѣта у Малорусино̂въ, котри̂ однакъ зъ великои до нихъ любови, надѣлени̂ суть школами россійскими. Наколи межи Чехами, Нѣмцями и жидами рѣдко можна надибати когось неумѣючого читати, то межи хлопами рускими бувае звычайно одинъ такій межи 85-ми. Ся несвѣдомость не лишень що не дае имъ вздержати конкуренціи зъ кольонистами, но робить ихъ правдивою жертвою выхо̂снованя на корысть тыхъ послѣдныхъ. Школа (такъ зовима церковно-парафіяльна) мае тутъ не выховавчи̂, но церковни̂ и політични̂ цѣли, тожь и вплывъ еи на по̂днесенье просвѣты, а тымъ самымъ на полѣпшенье матеріального становища, слабый навѣть тамъ, де школъ бо̂льше и попы ревнѣйше занимають ся справою просвѣты народнои. Споглянимо н. п. яка ражача ро̂жниця межи способомъ веденя господарки Малорусина, а кольонисты Чеха. Малорусинъ оре землю лишь плугомъ власного выробу, а приряды ро̂льничи̂ у него деревляни̂. Узнаючи цѣлковито высшо̂сть во̂зу ческого на осяхъ сталевыхъ, хлопъ нашъ держить ся до теперь своихъ вôызко̂въ о деревляныхъ осяхъ, о некованыхъ колесахъ. Чехъ не вдоволяе ся самою лишень управою ро̂лѣ но всѣ можливи̂ хо̂сна тягне зъ кусника своеи землѣ. О̂нъ уряджуе хмелярню, садъ овочевый, займае ся господарствомъ молочнымъ. У хлопа руского не подибешь чогось подо̂бного, его корова дае лишень то̂лько молока що ледво выстае на выживленье его власныхъ дѣтей; садъ овочевый складае ся зъ двохъ або трехъ дикихъ грушокъ а ко̂лькохъ сливокъ або вишень найго̂ршого рода, не приносячихъ одже жадного хо̂сна. О ско̂лько власна господарка полишае ему часу и працѣ, стае до роботы яко наемникъ по дворахъ и фабрикахъ“.

То̂лько *Czas*. — Додаймо до того, що для темноти своеи наро̂дъ то̂й бувае дуреный на всѣ боки; дурить го по̂пъ, дурить волостный писарь, дре кождый чиновник, а найбо̂льше дре жидъ. Піянство убивае и нищить послѣдни̂ соки, приводить до нужды, противо котрои нужда наша — нѣчимъ. Ото позавидна доля, якои и нашимъ селянамъ желають непрошеними опѣкуны.

Справы краеви̂.

На основѣ индемнизаційнои угоды, котра въ прошло̂мъ роцѣ остала завязана, Министерство о̂днесло ся до Выдѣлу краевого щоби вже зъ ко̂нцемь 1890 р., фонды индемнизаційии всхо̂дной и захо̂дной Галичины, такожь В. Кн. Крако̂вского, були нимъ взяти

Лѣпше було не знати ся,
Якъ по̂знавши розо̂йти ся.
Суди Боже судить кто зъ насъ виненъ,
Кто нелюбивъ якъ повиненъ.

Най Богъ судить и простить, а намъ згоды, любови потреба. И въ серця ворого̂въ, о кобы пала та капля цѣлюча, въ серця тыхъ, що тиснуть и гноблять дѣтей твоихъ, що выдирають имъ скарбъ найдорожшій — вѣру, що кажуть о̂дцуратись и тебе и ро̂дного слова, и въ серцяхъ ихъ най осяде Духъ святый, щобъ правду, спо̂знали, щобъ покинули мрачну темряву, а поклонили ся сонцю правды. А тогды руска нене оживе твоя слава якъ жила колись за Володимѣра; оживе твоя сила, якъ цвила колись за Ярослава, и спо̂знають люде блескъ имени твого, якъ тогды его спо̂знали, и честь тобѣ о̂ддадуть, якъ тогды о̂ддавали. А вамъ, руски̂ братя, всѣмъ, о̂дъ Карпать по за Днѣстерь, и Двину и о Дунай и десь тамъ въ друго̂й части свѣта, и вамъ, що страдаете за правду въ снѣгахъ Ураля, въ скеляхъ Кавказа, вамъ всѣмъ желаю Духа Божого, Духа правды, Духа — долготерпѣня. Най ско̂нчать ся ваши̂ болѣ и нужды, най надгородять ся ваши̂ терпѣня, най вѣнчають ся успѣхомъ ваши̂ замѣры! Крѣпѣть ся серцемъ а ростѣть духомъ, станьте при вспо̂льно̂мъ прапорѣ и въ имя Боже, въ знамя любови и супокою отрясѣть ярмо тьми, яке на насъ спочило и спѣшить впередъ, все скорше все близше о̂дродженя давнои бувальщины на шои. А коли въ походѣ вашо̂мъ натрафите на могилы, пристаньте при нихъ и поспытайте тыхъ, котрыхъ кости тамъ лежать, чому память ихъ свѣтомъ незабута? А если почуете, що они йшли всегда правымъ путемъ, спѣшѣть и вы тою дорогою, а колись и дѣти правнуко̂въ вашихъ пристануть при вашихъ могилахъ, при нихъ учити ся будуть доро̂гъ якими вы йшли. Тожь въ имя Боже, впередъ, впередъ! А коли осягнемо цѣль нашу, о тогды въ день Праздника Богоявленя молити будемо Бога, щобы и внуки наши̂ йшли стежками, якими мы йшли, щобъ прапоромъ ихъ була вѣра, а вѣра правдива, надѣя, а надѣя глубока, любовъ, а любовъ безгранична. А коли нынѣ засядете при вспо̂льно̂й стравѣ, вспо̂мнѣть и на того, котрый не словомъ а серцемъ пише стро̂чки ти̂, зъ котрыхъ кожда, то нова молитва до Бога, щобы Духъ его освѣтивъ и скрѣпивъ руску Родину....

Іеронимъ Я. Луцыкъ.

въ завѣдуванье. На оногдашнôмъ засѣданю, Выдѣлъ краєвый поручивъ заступникови краєвого Маршалка Антону Хамцу и членови свому Тадею Романовичу, щобы по переведеню дальшихъ переговорôвъ въ тôй справѣ, предложили даний, на котрыхъ завѣдательство тыхъ фондôвъ возьме на себе. До помочи тôй комисіи, приставлено директора рахункового ôдділу, М. Тарнавского.

Комисія краєва для справъ рôльничихъ. Уже передъ мѣсяцемъ ôднесъ ся Выдѣлъ краєвый до товариствъ рôльничихъ у Львовѣ и Краковѣ и до товариствъ Кружкôвъ рôльничихъ у Львовѣ, щобы пôсля гадки ухваленого Соймомъ статута для краєвои комисіи для справъ рôльничихъ, выслали своихъ делегатôвъ. Товариства сій вызначили слѣдуючихъ делегатôвъ: Товариство господарске у Львовѣ, пп.: Станислава гр. Стадницкого, Тадея Лянґого и Іоана Браєра. Товариство рôльниче въ Краковѣ, пп,: Станислава Гомоляча, Володислава Струшкевича и Кароля Чеха. Товариство лѣсне у Львовѣ, п. Романа гр. Потоцкого. Товариство Кружкôвъ рôльничихъ у Львовѣ п. Болеслава Августиновича. Пôсля статуту має єще Выдѣлъ выбрати двохъ членôвъ зъ посередъ себе, и именовати четырохъ членôвъ зъ поза членôвъ Выдѣла. Комисія, зложена зъ наведеныхъ, и зъ маючихъ бути Выдѣломъ обраныхъ членôвъ, покличе єще четырохъ членôвъ, а опôсля наступить єи уконституованье.

На послѣднôмъ посѣдженю своємъ, именовавъ Выдѣлъ краєвый, своимъ делегатомъ до ц. к. краєвои Рады школьнои, заступника Маршалка краєвого въ Выдѣлѣ, п. Антонія Хамца.

Кроника.

— **Є. В. Цѣсарь** жертвовавъ охотничôй сторожи огневôй въ Уляновѣ, повѣта ниского, 80 зл. на заосмотренье ся въ приряды огневи.

— **Гр. Адальбертъ Чіракій,** дотеперѣшный старшій жупанъ Байсенбурґского комітату, именованый совѣтникомъ двору и министерства дѣлъ заграничныхъ. Ôнъ призначеный заступати гр. Кальнокого въ угорской делеґаціи, що доси робивъ давный шефъ секціи а теперѣшный министръ Сеченій.

— **Ц. к. Рада школьна** именовала сталого учителя, Франца Куцика, въ Козодрѣ, сталымъ учителемъ школы етатовои въ Глогочевѣ; дотыхчасову молодшу учительку, Ельеонору Косуркевичôвну, въ Тяжковичахъ, сталою учителькою молодшою 3-клясевои школи етатовои въ Тяжковичахъ.

† **Б. п. Архикняжна Марія** Антонина Иммакулята (о смерти котрои донесли мы въ числѣ 2-гôмъ нашои часописи), уродила ся 18 цвѣтня 1874 року, числила протоє доперва сѣмнайцятый рôкъ житя. Архикняжна терпѣла довшій часъ на сухоты и для того кожду зиму перебувала на Полудни. Смерть Архикняжни, котрои доброта серця уняла всѣхъ, покрыла грубою жалобою цѣлый найд. Дворъ цѣсарскій.

— **Гаризонъ,** президентъ Сполученыхъ станôвъ Америки, повѣдомляє, що выстава межинародна въ Хикаґо, буде отворена дня 1 мая, а заключена въ послѣдный четверъ жовтня. Выстава та має почтити ôдкрытье Америки, подѣю великои ваги въ исторіи людскости, и для того запрошує президентъ всѣ народы, щобы взяли въ нѣй участь.

— **Адресъ благодарственный,** зложили Цѣсарови панѣ, замешкалѣ на передмѣстяхъ Вѣдня. Адресъ мѣстить около 5000 пôдписôвъ.

— **Надзвычайна смертельнôсть** має панувати въ Перемышли. Именно ширить ся тамъ чорна оспа. Пожаданою булобы рѣчею, щобы власти замкнули на часъ якійсь школы, бо инакше заразлива та слабôсть моглабы прибрати страшнѣ розмѣры.

— **Магистратъ мѣста Кракова** заказавъ всѣмъ властителямъ готелѣвъ пôдъ тяжкою карою приниматн особѣ, дôткненѣ якою небудь слабостею.

— **И въ насъ здалобы ся тоє.** Пôсля новыхъ приписôвъ россійскихъ, жиды вже передъ приходомъ до лѣтъ пописовыхъ будуть ревидованѣ що до стану свого здоровля, и то ôдъ 17 року житя. Приписъ сей постановлено для того, що жиды, цѣлкомъ здоровѣ передъ рекрутаціею, нищуть розличными способами своє здоровлье, щобы лишень увôльнити ся ôдъ вôйска.

— **На засѣданю Рады мѣста Львова,** дня 15 сѣчня, запросивъ президентъ мѣста, п. Мохнацкій, членôвъ Рады на торжественне богослуженье и водосвятіє въ день Богоявленіє Господнього.

— **Рада мѣста Львова** рѣшила докупити нову реальнôсть для заокругленя цвинтаря Лычакôвского. Реальнôсть та буде коштовати 3000 зл.

— **При школѣ женьскôй** им. св. Анны, буде ôтворена и стало удержована 8-ма кляса.

— **Амбасадоръ турецкій** при дворѣ вѣденьскôмъ, Saadulah-баша, зôставъ рушеный паралижомъ и стративъ хвилево притомнôсть.

— **Россійски газеты** подають вѣсть, що вскорѣ має выйти право, заказуюче чужинцямъ закупувати маєтки нерухомѣ въ Россіи. Причôмъ чужинцѣ, котрѣ вже теперь мають домы або грунта, мусять або спродати ихъ, або приняти россійске пôдданство.

— **Якъ пють Нѣмцѣ.** Пôсля статистичныхъ выказôвъ, выпито въ Нѣмеччинѣ въ року 1890 по 106 литрôвъ пива на голову. Въ року 1889 выпадало лишень по 98, а въ 1888 по 98 литрôвъ на голову. Цѣкавѣ мы знати, що буде за лѣтъ десять?

— **Продукція соли** выносила въ падолистѣ 1890 року 111.306 цотнарôвъ метричныхъ, а спродажи зъ запасôвъ 116.061 цотн. метр. Въ тôмъ самôмъ мѣсяцю въ року 1889 выносила продукція 107.978 цотн. метр., спродажь зъ запасôвъ 114.327 цотн. метр. Минувшого одже року выпродуковано о 3.328 цотн. метр. бôльше, якъ въ року 1889.

— **Милiонерка монахинею.** Miss Kate Drexler, донька и наслѣдниця основателя великого банкирского дому, пріиме въ лютôмъ монашеску схиму въ обители сестръ Пренайсв. Тайнъ, въ Pitssburg-зѣ (Пôвнôчнѣ соєдиненѣ Станы Америки). Придане, яке она тому монастыреви зъ собою приносить, цѣнить ся на 40 милiонôвъ долярôвъ, (около 80 милiонôвъ реньскихъ).

— **Гр. Паче,** президентъ Буковины, выѣхавъ оногды до Вѣдня, щобы тамъ зложити присягу въ руки Цѣсаря, и перебуде тамъ опôсля ще кôлька днѣвъ.

— **Щедрôсть Святѣйшого Ôтця.** На Рôздвяннѣ свята Папа Левъ XIII. велѣвъ рôздати убогимъ мѣста Рима 15.000 франкôвъ, а щобы поправити нужденне положенье декотрыхъ священникôвъ, приказавъ що року выплачувати имъ зъ фондôвъ Датаріи и трибуналу degli Spogli 10.000 фр.

Ôдкрытье старои базилики въ печерахъ на Via Salaria въ Римѣ, вызвало загальне заинтересованье. Базилика та єсть церквою св. Сильвестра и походить зъ IV вѣку пр. Въ нѣй подибано гробы шестехъ папôвъ.

— **Російскій консуль въ Парижѣ,** баронъ Моренгейнъ вразъ зъ родиною ôдвѣдавъ Люрдъ, мѣсце славне чудесами. Французки часописи кажуть, що тыхъ путникôвъ мѣсцевѣ спѣваки зôстрѣтили пѣснею „O Salutaris“, спѣвану на ладъ россійского народного гимну.

— **До чого доводить пристрость гры.** Бôля Санъ Ремо знайдено тѣло молодого чоловѣка. Въ кешенѣ знайдено слѣдуюче писмо; „Я програвъ 800.000 рублѣвъ, нехай звѣстнымъ не буде моя имя“. Додати треба, що въ ославленыхъ мѣстахъ гри, якъ Монако, Монте-Карльо, самоубійства суть такъ частѣ, що зачисляють ся до звычайныхъ подѣй дня.

— **Що разъ то бôльше** Уніятôвъ опускає Пôдлѣсье у утѣкає до насъ за границю. Привитальство россійске уживає всѣхъ способôвъ, щобы зневолити ихъ до принятя православія. Нещасныхъ тухъ братей нашихъ гноблять всѣми способами, а котрибуціи що разъ то новѣ нищать ихъ майно, а щасливѣ тѣ, котрѣ утечи можуть. Де справидливôсть, де людскость?

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Римъ, 17 сѣчня. Въ избѣ депутованыхъ внесъ Puglieze интерпеляцію въ справѣ оплаты вступу до музеѣвъ ватиканьскихъ.

Въ Римѣ и Неаполи упали великѣ снѣги.

Баденъ, 17 сѣчня. Бувшій министръ войны Bylandt-Rheydt, принявъ передсмертнѣ найсв. Тайны.

Парижь, 17 сѣчня. На засѣданю сенату выголосивъ Le Royer промову, въ котрôй гратулювавъ сенатови щасливого укôнченя выборôвъ, котрѣ завдячити потреба мудрôй політицѣ. Бесѣдникъ заявивъ, що настало успокоєнье умôвъ и що ще теперь нагладаты треба надъ финансовыми и торговельными дѣлами краю.

Вашинктонъ, 17 сѣчня. Цѣлый таборъ Индіянъ, числячій до 4.000 особъ, прибувъ до Pine-Rigde и капитулювавъ. Ворохобники выдали все оружіє.

Парижь, 17 сѣчня. Заперечують вѣсти, будь-то-бы амбасадоръ нѣмецкій, гр. Минстеръ и министръ Рибоτъ, нараджували ся въ справѣ загального розоруженя.

Прага, 17 сѣчня. Соймъ принявъ вчера параграфы 36, 37 и 38 предложеня о краєвôй радѣ агрономичнôй. Середъ дискусіи забравъ голосъ такожь др. Юлій Греґръ и твердивъ, себъ-то-бы ледво одна пята часть ческихъ округôвъ выборчихъ приклонла угодѣ.

ТОРГЪ ЗБÔЖЕМЪ.

Дня 6 (18) Грудня 1890.

Львôвъ, пшениця 7·— до 7·95, жито 5·90 до 6·30, ячмѣнь 5·— до 6·65, овесъ обрôчный 6·— до 6·40, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 9·25, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за 56 кильо —·— до —·—, конюшина червона 44·— до 53·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Тарнопôль, пшениця 6·85 до 7·55, жито 5·85 до 6·15, ячмѣнь 5·25 до 7·—, овесъ обрôчный 5·90 до 6·20, рѣпакъ 9·75 до 10.50, горохъ 6·15 до 8·—, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 45·— до 52·—, конюшина бѣла —·— до —·—, Конюшина шведска —·— до —·—. тымотка —·— до —·—.

Пôдволочиска, пшениця 6·50 до 7·25, жито 5.60 до 5·85, ячмѣнь 4·85 до 6·50, овесъ обрôчный 5·30 до 5·75, рѣпакъ —·— до —·—, горохъ 6·— до 8·—, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—, гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 45·— до 51·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Ярославъ, пшениця 7·15 до 8·15, жито 5·90 до 6·35, ячмѣнь 5·75 до 7·25, овесъ обрôчный 6·40 до 6·85 рѣпакъ 10·25 до 10·85, горохъ 6·— до 8·75, выка —·— до —·—, льнянька —·— до —·—, бобикъ —·— до —·— гречка —·— до —·—, кукурудза —·— до —·—, хмель за — кильо —·— до —·—, конюшина червона 48·— до 57·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—.

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ 60·— до 120·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ 14 на термини 11·50 до 12·— зл.

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходятъ:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·45		
До Станіслава, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркненѣ лінійкою означають часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.